

Nikam ja nejdem

Čez tmurne oblake Sunčke se kaže.

Gledim svoje brege, a srce same važe.

E bi prešel, kak su prešli drugi?

E bi svoje srce prepustil tugi?

Veliju ljudi da se ovde živi teške,
da se kam god trebaš iti, mora iti peške.

Da vane ljudi sega imaju,
a kad dojdu nazaj da se same štimaju.

A ja i dalje mislim da je lepe iti peške,
da saki sakoga puzdravi, makar se živi teške.

Da se sake jutre v svoje postelje zbudim.

Da svoje brege i dalje gledim.

Nikam ja nejdem, takve sile nije.
Ljudi su odlazili, a vraćali su se još prije.

Tu mi je mati, tu mi je i otec,
tu me saki dan veseli v trsiju klopotec.

Viktor Forko